

---

17 - MOCIÓ PRESENTADA PELS GRUPS MUNICIPALS EN COMÚ PODEM I ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA PER RECUPERAR ELS DRETS DELS TREBALLADORS I TREBALLADORES I DEROGAR LA REFORMA LABORAL.

El Ple de l'Ajuntament, per majoria, amb 23 vots a favor [PSC, ECP i ERC] i 4 abstencions [C's], dels/de les 27 regidors/regidores assistents, **aprova** la moció següent:

“La lluita contra la crisi sanitària, econòmica i social derivada de la pandèmia de la COVID-19 que portem patint des de fa més d'un any i mig, ha centrat la majoria de l'atenció política. Amb la perspectiva de la superació de la crisi sanitària, s'obre un escenari diferent, en el qual cal reassumir projectes de canvi acordats en el Pacte de Govern.

La nefasta gestió per part del govern conservador en l'anterior crisi econòmica d'origen financer, que va estar presidida per les retallades econòmiques i de drets socials i laborals a la ciutadania, va afeblir de manera substancial el sistema de serveis públics en matèries tan sensibles com la sanitat, l'educació, la dependència... perjudicant amb particular intensitat als sectors més febles i vulnerables, generant una insuportable desigualtat social.

En matèria laboral, cal recordar que les reformes del Partit Popular van constituir un important canvi de paradigma en la regulació, tant dels drets individuals com, sobretot, en els col·lectius com ho és la negociació col·lectiva.

L'abaratiment i facilitació de l'acomiadament -inclòs l'acomiadament per baixes justificades- en un context de crisi econòmica, va tenir com a conseqüència ben coneguda l'increment sobtat de la desocupació fins a xifres mai abans conegudes (fins al 24 per 100 en general, el 55 per 100 en el cas dels joves). Paral·lelament, l'aposta pel foment i flexibilització de la contractació temporal i el treball a temps parcial va suposar l'increment exponencial de la precarietat en l'ocupació.

Però va ser en l'àmbit de la negociació col·lectiva, un dels mecanismes configurats per equilibrar les relacions laborals i millorar el repartiment de la riquesa generada, en els quals les reformes patrocinades i promogudes pel Partit Popular es van mostrar més agressives. De tal manera que aquesta es va plasmar en múltiples àmbits. Eliminant garanties bàsiques de l'efectivitat social i l'equilibri de la negociació col·lectiva: eliminació de la ultraactivitat i, sobretot, establiment de la prioritat del conveni d'empresa enfront del conveni col·lectiu sectorial -apostant per l'enfortiment del poder empresarial i pel debilitament de la capacitat sindical-. Tot això amb la finalitat i objecte final de provocar la devaluació, la reducció generalitzada de salaris, els efectes immediats han estat l'increment de la desigualtat social i l'aparició i creixement d'un nou fenomen: la pobresa laboral.

La pandèmia ha permès constatar el fracàs d'aquestes polítiques, però, sobretot, ha permès constatar que sí es pot fer un altre tipus de política, que si es pot abordar una crisi sanitària, social i econòmica sense deixar ningú enrere. L'important conjunt de mesures incloses en l'anomenat 'escut social' dissenyat i posat en marxa pel Govern així ho ha demostrat.

En l'àmbit laboral, particularment, ha quedat clarament demostrat que, davant de l'abaratiment i facilitació en un acomiadament, i la devaluació salarial, hi ha altres opcions, més justes socialment, però també econòmicament més eficients. L'opció pel manteniment de l'ocupació (inclosa la prohibició d'acomiadar) mitjançant el mecanisme dels ERTES, l'establiment d'ajudes a les empreses i autònoms i les prestacions per desocupació sense consumir els seus drets en cas d'extincions futures, han permès mantenir l'ocupació i recuperar l'activitat de les empreses i el teixit productiu en un temps i amb unes xifres rècord.

Les mesures normatives adoptades al darrer any i mig han aconseguit neutralitzar alguns dels aspectes més regressius de la legislació de el Partit Popular, però, amb la sortida de la crisi sanitària, econòmica i social, es fa imprescindible reprendre els compromisos per a la modernització de el sistema de relacions laborals i la millora dels drets laborals del nostre país. Per tant cal impulsar una nova norma que derogui la reforma laboral del Partit Popular, que incorpori nous paradigmes, que desterrí la precarietat i que impulsi nous drets en el marc d'un nou estatut del treball digne, que redunden en una sortida social de la crisi a través de més i millor ocupació i l'aprofundiment en els instruments d'igualtat social.

Aquests objectius han d'ocupar un interès central en el conjunt de mesures i plans de recuperació i resiliència, fent de l'ocupació -més i de més qualitat- i el benestar ciutadà un dels seus principals objectius.

Per tot això, es proposa al Ple l'adopció dels acords següents:

Primer - Instar el Govern de l'Estat a:

1. Continuar la consolidació del creixement i la creació de l'ocupació estable i de qualitat, amb especial atenció a joves i dones, situant aquest objectiu en el centre de les mesures dels Plans de recuperació, transformació i resiliència.
2. Culminar, en el marc del diàleg social, la modernització de la normativa laboral compromesa amb Europa a partir d'una nova llei del mercat laboral que derogui les reformes del Partit Popular, per recuperar els drets arrabassats per elles, i recuperi l'equilibri en la negociació col·lectiva, mitjançant:
  - a. La recuperació de la ultraactivitat dels convenis.
  - b. La revisió de la prioritat aplicativa dels convenis d'empresa sobre els sectorials.
  - c. La modificació de el règim de subcontractació laboral, per evitar que sigui un mecanisme de precarietat i discriminació.
  - d. La limitació de les facultats de modificació unilateral de les condicions del contracte per part de l'empresa, recuperant l'autorització a càrrec de l'autoritat laboral en defecte d'acord.
  - e. La introducció de Mecanismes per Sostenibilitat de l'Ocupació, que proporcionaran la flexibilitat interna a les empreses i estabilitat als treballadors.
3. Abordar una regulació de les modalitats contractuals que acabi amb la precarietat i el frau, en favor l'ocupació estable i de qualitat:
  - a. Simplificant les modalitats temporals de contractació laboral, garantint que contracte indefinit sigui la regla general.
  - b. Desenvolupant una adequada regulació del contracte formatiu que respongui a les necessitats formatives d'empreses i treballadors.
  - c. Reforçar el contracte fix discontinu per a les activitats de naturalesa cíclica i estacional.
  - d. Impulsant la lluita contra el frau laboral mitjançant el disseny d'un pla estratègic de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, acompanyat d'una dotació pressupostària suficient que li permeti disposar dels mitjans humans i materials necessaris per fiscalitzar amb prou garanties el compliment de la normativa laboral.
  - e. Establint un topall màxim de temporalitat justificada del 15% per causes de producció o substitucions a les empreses.

Segon - Traslladar els presents acords al President del Govern de l'Estat, al Ministeri de Treball i Economia Social, als sindicats CCOO, UGT, IAC, CGT, als grups polítics del Congrés, Senat, Parlament Europeu i Parlament de Catalunya, a la Federació Espanyola de Municipios y Provincias (FEMP) i a les entitats municipalistes de Catalunya.”